

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 177.

Tiende Session.

44de Møde.

Onsdagen den 2den December.

(Fortfat.)

L. C. Larsen (fortfat): Fremdeles er der i denne Paragraph foreslaaet, at nogle af Lærerne skulle betragtes som fast ansatte, hvilket navnlig vilde have tilfølgelse, at, naar de havde opnaaet 36 Timer, kunde dette Timental ikke imod deres Villie tages fra dem, uden at de i alt Fald beholdt deres Indtægter; dette maatte vel ogsaa medføre en Forandring i Skolelovens Bestemmelser om, at de kunne opsiges med 1 Maanedes Varfel. Forslaget gaaer dog ud paa, at disse Forandringer i Lærernes Stilling først skulle indtræde, naar Communalbestyrelsen havde givet sit Bifald dertil, og, da Sagen er gjort afhængig deraf, seer jeg ikke, det er af nogen Betydning, at disse Bestemmelser vedtages her i Lovens. Skoleanordningen forbyder ikke en fast Ansættelse, idet det i dens § 50 hedder: „Lærerne ved de offentlige Skoler skulle i Almindelighed antages paa Opsigelse med 1 Maanedes Varfel“; herefter er der jo ikke Noget til Hinder for, at man afviger fra denne Regel, og at endel Lærere ansættes fast. Jeg har den Tro, at Communalbestyrelsen ogsaa i denne Retning vil gaae ind paa billige Dussker, og jeg skulde derfor tilraade, at denne Paragraph forkastes, men for det Tilfælde, at man ikke vilde forkaste den heelt, skulde jeg ønske, at den Deel, som indeholder en Henvisning til Statens Pensionsvæsen, maatte falde bort, og det er derfor, jeg har begjært en deelviis Afstemning over denne Paragraph.

Naar kun det første Punktum bibeholdtes, vilde Paragraphen kun gaae ud paa, at der kan indrømmes fast Ansættelse og Pension efter 10 Aars Tjeneste, uden at det dog afgjordes, efter hvilken Pensionstov denne Pension skulde udredes. De 10 Aars Tjeneste vilde vel ogsaa være noget imod, hvad Communiens Pensionreglement indeholder, men det er dog ikke en saa betydelig Afvigelse, at det, hvis man finder det rigtigt her at vedtage det, jo vel kunde forenes med Loven. Imidlertid troer jeg, som sagt, at man helst maatte forkaste den hele Paragraph, fordi dens Antagelse vilde udøve et Tryk paa Communalbestyrelsen, som jeg ikke troer det berettiget, at man her udøver, og som der i alt Fald ikke for Liden er Anledning til at udøve.

Winther: Jeg antager ligeledes, at det er rigtigt, at § 6 gaaer ud, men, siden den endnu foreligger til Forhandling og der er stillet et Endringsforslag angaaende en højere Lønnings Størrelse, skal jeg ogsaa udtale som min Formening, at 900 Rd. som den endelige Grændse for en saadan Post ikke er for meget, naar den højeste Gage for Kjøbstadlærerne kan anslaaes til omtrent 800 Rd. og en privat Lærers højeste Løn her i Byen, som anført af et æret Medlem af Udvalget, kan anslaaes til 864 Rd. Jeg troer, man maa give Lærerne her i Kjøbenhavn en noget højere Løn end Lærerne i Kjøbstæderne, da Livet dog vistnok her i det Hele paa Grund af den større Dyrdighed af visse Fornødenheder, f. Ex. Husleilighed, er kostbarere end i Kjøbstæderne. Jeg har blot udtalt dette som min Formening, men jeg er ganske enig med dem, der antage, at Lønningsforholdet er det Communalbestyrelsens og ikke Rigsdagens Ret at bestemme.